

színház.net

DRÁMAMELLÉKLET 2014. március

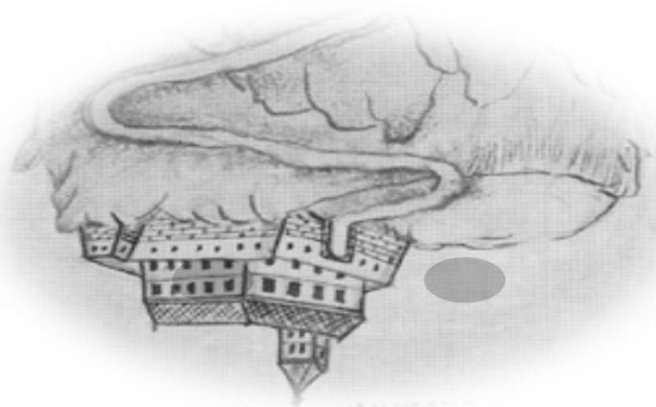
Kutszegi Csaba

Csorbánc napsütése

avagy

Nagy Farkas, a magyarok reménysége

Történelmi szomorújáték Kisfaludy Sándor nyomán

Szereplők

SZENTGYÖRGYI LÁSZLÓ

FARKAS

RÓZSA

MICHAELA

VARJAS ANDRÁS

SZOLGA

MÁSODIK SZOLGA

ÚRNŐ

HOPPMESTER

GALEOTTO

KÓRUS

1. jelenet

Szentgyörgyi László és Farkas falovon ülnek, forgón

SZENTGYÖRGYI Az mindig rontás, ha nyúl szalad át az úton. Ha őseink jobban törődtek volna a rossz ómenekkel, nem tartana itt az ország.

FARKAS Már hogy szaladna át előttünk, amikor forgón ülünk? Nincs is itt út: körbe-körbe lovagolunk.

SZENTGYÖRGYI Én észreveszem az átszaladó nyulakat. Van, aki képtelen rá.

FARKAS De hát ez nem is erdei út...

KÓRUS Itt megtorpant paripája, És egy nagyot horkantott;

Mert éppen egy nyúl az úton, Ott keresztül illantott.

De sarkantyút adván László Ágaskodó lovának,

Most még annál sebesebben Nyargalt Csorbánc várának.

SZENTGYÖRGYI Csorbánc? Javíts ki, ha rosszul tudom, de én Csobánkra emlékszem.

FARKAS Hja, sok minden megváltozott ebben az országban, mióta hadra keltünk.

SZENTGYÖRGYI Az előbb még azt mondtad, nincs is út. Most meg azt, hogy nem is erdei. Csobáncból meg Csorbánc lett... Farkas! Te hülyének nézel engem. Amott meg bagoly huhog. Rossz előjel, rossz ómen.

FARKAS A bagoly is velünk forog, Szentgyörgyi uram. Tegnap is ott gubbasztott. Helye van a forgón: műanyagból van a szíve, és nem tud repülni.

SZENTGYÖRGYI Bezzeg a Varjas András...

FARKAS Mi van a Varjas Andrással? Ült már ő is ezen a lovon, huhogott neki is a bagoly.

KÓRUS Továbbjutván, a sziklák közt, Ott egy bagoly huhogott;

Borzadozott Szentgyörgyi ott, S bátor szíve dobogott:

Mert tudta még dajkájától, Hogy semmi jót nem jelent,

Amit most hall s imént látott; De a bajnok – továbbment.

SZENTGYÖRGYI Mikor érünk már Csorbánkra?

FARKAS Örüljünk, hogy holdvilág van.

SZENTGYÖRGYI Ha a Varjas András letépte a Rózsámat, megölöm mindkettőt.

FARKAS Már mér' kéne megölnöd őket egy kis tépés miatt?

SZENTGYÖRGYI Mit tudsz? Letépte? Amíg én a csatában...

FARKAS Semmit sem tudok. De ha esetleg összeborultak egy kicsit, még nem kell megölnöd őket.

SZENTGYÖRGYI Mi ez a harangszó?

FARKAS Lejárt a menet.

SZENTGYÖRGYI Ha folyton lejár a menet, hogy érünk oda?

FARKAS De hisz már ott vagyunk.

SZENTGYÖRGYI Hol?

FARKAS Hát a menet végén.

KÓRUS Továbbá hogy odajutott A hegy gyöpös aljába,

Ahonnan felkanyarodik Az út Csorbánc várába:

Szomorúan hallott kongni A várban egy harangot: –

Mit jelent ez? – Az erős szél El-elkapta a hangot.

SZENTGYÖRGYI De én Csorbáncre akarok érni.

FARKAS Majd attól a paraszttól megkérdezem, melyik út vezet...

SZENTGYÖRGYI Nem olyan időket élünk már. Inkább add ide a NeKüt!

FARKAS Nem kéne annyit babrálni. Magyar gyártmány: be fog krepálni.

SZENTGYÖRGYI Ha bekrepál, veszünk újat. Muszáj valamit nyomogatnom.

2. jelenet

Rózsa hálósobájában

RÓZSA (*tükör előtt öltözködik*) Mér'? Kibontott hajjal... Le is vagyok sülve...

MICHAELA Jó, de alul egy kicsit rövid, fölül pedig mély. Nem gondolod?

RÓZSA Mér'? Kibontott hajjal... Le is vagyok sülve...

MICHAELA Szentgyörgyi Laci meg lesz botránkozva.

RÓZSA Ugyan már! Hát nem tök állat? Kibontott hajjal...

MICHAELA Mit eszel azon a tahó Szentgyörgyin?

RÓZSA Bulikba visz. Meg jó az ágyban.

MICHAELA Ki se nézném belőle.

RÓZSA Pedig egy állat...

MICHAELA Anyád tudja?

RÓZSA Naná.

MICHAELA Mit szól hozzá?

RÓZSA Irigyli a NeKüt.

MICHAELA Tényleg van neki?

RÓZSA Most komolyan! Milyen? Képzeld el kibontott hajjal! Le is vagyok sülve.

MICHAELA Hát, alul egy kicsit rövid, fölül pedig túl mély.

RÓZSA Ugyan már!

MICHAELA Jó, akkor alul egy kicsit hosszú, fölül pedig sekély.

RÓZSA Sekély?

MICHAELA Igen. Sekély.

RÓZSA De képzeld el kibontott hajjal!

MICHAELA Most ráadásul le is vagy sülve.

RÓZSA Ugye?

MICHAELA Te! És a NeKüt az ágyban is nyomogatja?

RÓZSA Naná. Ott csak igazán.

MICHAELA Mindig nála van?
RÓZSA Az övé nála, az enyém nálam.
MICHAELA Ne bassz! Neked is van?
RÓZSA Naná. Ha lankadni kezd a Laci, én nyomkodom.
MICHAELA Be fog vadulni, ha így meglát.
RÓZSA Majd a NeKüvel lenyugtatom.
MICHAELA Arra is jó?
RÓZSA Mindenre.
MICHAELA De a Varjas is be fog vadulni...
RÓZSA Őt is lenyugtatom.
MICHAELA Ha már egyszer van NeKüd...
RÓZSA Nem próbálsz ki a kis Farkassal?
MICHAELA Kölcsön adnád?
RÓZSA Hát persze. Csak a Laci meg ne tudja!
MICHAELA A Varjással is lenne néhány ötletem.
RÓZSA Húzd magadra őt is!
MICHAELA De ő is csak téged akar.
RÓZSA Ha nálad lesz a NeKü, te kellesz neki.
MICHAELA Tényleg! Magamtól eszembe nem jutna.

Dörömbölnek

RÓZSA Finomabban nem lehet?
HOPPMESTER *(kintről)* Az úrnő üzent. *(belép)*
RÓZSA Mit akar az anyám?
HOPPMESTER Azt üzeni, gömbvillám közeledik.
RÓZSA Mi van?
HOPPMESTER *(suttogva)* Szentgyörgyi uram már órák óta a vár körül köröz.

3. jelenet

Váruvvaron kocsimosás

VARJAS Mer' vannak bunkók, akik alatt nincs rendben az autó. Értitek? Az olyan nem is ember, hanem állat. Ne nézzetek..! Majd ha rendesen robotoltok, nektek is lesz... Na jó, ilyen azért nem, de valami. Értitek? Valami. Nem kell majd szarral járnatok. Értitek? Gyerünk, gyerünk! Meg ne karcold! Kurvaanyád, meg ne karcold, te állat! Tudod mennyibe' van ez nekem? Most dobhatom el! Ki ül bele, ha végigkarcolta egy állat?
SZOLGA Főnök úr, nem karcoltam meg, nézze meg, nem karcoltam meg...
VARJAS Szerencséd, te állat! Na, eriggyé' robotolni, állat! Ti még a szarba is beülnétek, a mocskos szarba, mi? Wartburgba, Daciába, piros Ladakombiba,

mi? Te állat! Ember csak Merdzsóba ül be, érted, Merdzsóba! Esetleg Bömösbe, te állat! Esetleg! Érted? Esetleg!!! Én például nem ülnék be Bömösbe... Én egy Bömösbe? Ajajajajaj! Bömösbe? Húúú! Na, mit néztek? Ne bámuljatok, dolgozzatok, az istenit! Mifaszpicsát tudtok bámulni? He?

SZOLGA Csak míg kinyitja a csapot...

VARJAS Kérdeztelek, te állat? Tartsd rendesen azt a slagot! Mindjárt lefröcskölsz, te állat. Ahhoz sincs elég eszed, hogy megfogjál egy slagot? Kik élnek manapság? Ne nézzél, te állat! Dolgozzál! Igen, igen. Úgy-úgy. Jé, jön a víz a csőből! Látod, te állat? Még egy csapot sem tudsz kinyitni nélkülem, te állat.

HOPPMESTER Varjas Úr! A Szentgyörgyiék egyre közelebb köröznek. Már szabad szemmel is látom őket.

VARJAS Akeservesjóistenit! Biztosan jól látod?

HOPPMESTER Egészen biztosan, Bandika, fénylik a napsütésben a paripájuk...

VARJAS Bandika neked ám a keresztapád, бүdös selypegő parasztja, eriggy robotolni! De előbb szólj be az úrnőnek, hogy készüljenek!

HOPPMESTER Megyek má'. Olyat beszólok... *(csöndben)* Majd neked is, ócska cseléd, állat.

VARJAS Mit bámultok megint? Dolgozzatok, barmok! Tíz perc múlva az összes Merdzsó kikenve, kifelve, extrákkal felszerszámozva készen álljon! Értitek, barmok? Mindegyik állat...

4. jelenet

Szentgyörgyi és Farkas átlovagol

SZENTGYÖRGYI Ez a menet jobban tetszik. Sokkal simább, mint az előző volt.

FARKAS Ugyanolyan volt, csak közben lovat váltottunk. Nem vetted észre?

KÓRUS Nagyvázsonyig Kinizsivel és többekkel utazott,

De késztetvén Csorbánc felé, Nem vesztegett soká ott.

Napnyugtakor indult onnan Lovászával magával,

Farkassal, ki minden sorsot Együtt viselt urával.

SZENTGYÖRGYI Dehogy nem vettem észre! De akkor is: régóta egyenesen megyünk.

FARKAS Nem egyenes ez... Csak elliptikus.

SZENTGYÖRGYI Elliptikus forgót még sose láttam.

FARKAS Pedig van. Például ez. Elvágatunk a közepe mellett, aztán kidob a kanyar.

SZENTGYÖRGYI Oszť jön már?

FARKAS Ne aggódj, Szentgyörgyi uram, odébb van az még.

5. jelenet

Várudivaron

SZOLGA Úgy megdugnám Michaelát!

MÁSODIK SZOLGA Én meg az úrnőt.

SZOLGA Az öreg nagyságát?

MÁSODIK SZOLGA Frászt! A lányát.

SZOLGA Persze, a Rózsikát. Másra sem vágyik, csak a te mocskos pofádra.

MÁSODIK SZOLGA A pofámmal ne is foglalkozzon!

SZOLGA Persze! Csak ugorjon rád.

MÁSODIK SZOLGA Nem bánnám!

SZOLGA Aztán hány kört bírnál?

MÁSODIK SZOLGA Sokat. Hetet, nyolcat is.

SZOLGA Még annyit is, ahányszor a Szentgyörgyi megkerüli a várat?

MÁSODIK SZOLGA Hát, annyit azért mégsem.

SZOLGA Én beérném Michaelával.

MÁSODIK SZOLGA Pedig a Rózsa kibontott hajjal marha szexi.

SZOLGA Ja. És most le is van sülve.

MÁSODIK SZOLGA Mit eszel azon a Michaelán?

SZOLGA Társalkodónő. Ügyes a szája.

MÁSODIK SZOLGA A fiatal úrnő többet pofázik.

SZOLGA De Michaelának igézőbb a szája.

MÁSODIK SZOLGA Hallottam én már mocskosnak is.

SZOLGA Nem hallani akarom, hanem érezni.

MÁSODIK SZOLGA Más érzi azt.

SZOLGA Kicsoda?

MÁSODIK SZOLGA Hát, a kis Farkas: Szentgyörgyi NeKü-hordozója.

SZOLGA Az a nyápic, szemüveges nyiháber?

MÁSODIK SZOLGA Ne pocskondiázd, öcsém! Szentgyörgyivel volt az török ellen.

SZOLGA Ha egyáltalán ott voltak.

MÁSODIK SZOLGA Ott voltak azok: kenyérharcon.

SZOLGA Nem kenyérharcon, Kenyérmezőn...

MÁSODIK SZOLGA Jó. akkor Kenyérmezőn. Kenyérharcon.

Varjas be

VARJAS Mi van mán? Készen vannak a Merdzsók, te állat?

SZOLGA Készen, nagyságos uram.

VARJAS Aztán tiszta, száraz, belül is?

SZOLGA Kívül-belül, nagyságos uram.

VARJAS Elhiggyem?

SZOLGA Tessék, kérem, elhinni.

VARJAS Ez mi? Mi ez? Ez mi ez?

MÁSODIK SZOLGA Mi mi ez?

VARJAS Hogyhogy mi mi ez? Velem feleselsz, te állat?

MÁSODIK SZOLGA Nem. Csak kérdeztem, mi mi ez.

VARJAS Vigyázz magadra! Figyellek, te állat. Úgy kirúglak innen, hogy a lábad nem éri a földet. Még egy rossz szó, és úgy kirúglak...

ÚRNŐ (*kintről üvölt*) Varjas! Készen vannak a Merdzsók?

VARJAS Persze, hogy készen vannak, úrnő.

ÚRNŐ Hánnyal megyünk?

VARJAS Hát legalább hattal kéne...

ÚRNŐ Kiférünk időben mind a hattal?

VARJAS Bízzon bennem, drága úrnőm.

ÚRNŐ Nem akarok megint *streetfight*ot a Szentgyörgyivel!

VARJAS Kicsúszunk a hurkon, mielőtt összeszorulna.

ÚRNŐ Na, csak ügyeskedjen, Varjas, ügyeskedjen. El ne szúrja, mert repül.

VARJAS (*Szolgához*) Jópofa! He-he-he... Hogy el ne szúrjam. Én elszúrni? He-he-he... A hülye vén kurva! He-he-he-he... Én elszúrni? (*a szolgálkhoz*) Mit bámulsz, te állat?

6. jelenet

Szentgyörgyi és Farkas helyben lovagol

SZENTGYÖRGYI Érzem, a kanyarban baj lesz.

FARKAS Éles kanyarban hirtelen felugrik a látnivaló. Ez tán a baj?

SZENTGYÖRGYI Valami keresztezni fogja az utamat, és a kanyar miatt későn fogom észrevenni.

FARKAS Ahol kanyar van, kell lennie fordulónak is. Emlékszel, amikor zúdult ránk a török?

SZENTGYÖRGYI Ja. Annyian voltak, mint az oroszok.

FARKAS Mekkora kaszaboltunk!

SZENTGYÖRGYI Hullottak a tatárok, mint a legyek.

FARKAS Aztán jött a nem várt forduló...

SZENTGYÖRGYI A tatárok felgyújtották a szekértábort.

FARKAS A sunyi törökök meg golyó helyett törmeléket töltöttek az ágyúba.

SZENTGYÖRGYI A szemét Zápolya meg röhögött a túlparton.

FARKAS Érzem, most Csorbáncon lesz a forduló.

SZENTGYÖRGYI Ezért szeretnék már ott lenni.

FARKAS Ne siettesd, jó uram!

SZENTGYÖRGYI Elhülyülök az egy helyben topogástól.

FARKAS Addig jó, míg nem érünk Csorbánkra.
SZENTGYÖRGYI Érzem: a Varjas erre ólálkodik
FARKAS Ólálkodik? Ezt hogy érted? Te jó isten! Fekete Merdzsókon a sötétség lovasaival?
SZENTGYÖRGYI Úgy bizony.
FARKAS Úristen! Akkor miért átszaladó nyulakról kántálsz napok óta?
SZENTGYÖRGYI Nem akartalak halálra rémisztetni.
FARKAS Ez biztos? Varjas és a fekete lovasok?
SZENTGYÖRGYI Úgy van.
FARKAS Akkor jobb volt Mohácsnál.
SZENTGYÖRGYI A fekete Merdzsókhoz képest a muhi csata idilli álom.
FARKAS Vágyom a Don-kanyarba...
SZENTGYÖRGYI Ó, auschwitz, békés, délutáni percek!
FARKAS Kapaszkodj, Laci, jön a kanyar!
SZENTGYÖRGYI Add ide azt a kurva NeKüt!
FARKAS Vigyázz! El ne ejtsd!
SZENTGYÖRGYI Ez az! Mindjárt működik!

7. jelenet

Várfal tetején és alatta, merdzsókonvojban

HOPPMESTER És ebben a pillanatban a hat felbőszült Merdzsó kitört a várkapun. Hoppácska! Máris Varjas András száguld az élen. Kettes rajtszámmal Úrnő tapad a farára, de meglepetésre szorosán követi őt a harmadik helyen Második szolga a hatos rajtszámú, oldalán tűzpiros lángokkal díszített fekete Merdzsóval. Micsoda kezdés! De hova tűnt a démon Michaela? Hova tűnt a démon, hűűű? Máris kisodródott a várfok mögött? Micsoda verseny! De nem! De nem! Megvan Michaela! Lent teper az erdei úton... De hogy tép! Hogy tép! Felturbózott amazon! Örült Pentheszileia! Muszáj neki, muszáj, mert hátulról vadul támadja Szolga. És feltűnik a kanyarban Rózsa, a fiatal úrnő; a bukósisakja alól is látszik, hogy le van sülve, kibontott haját vígan lengeti a szél... Hajrá, Rózsa! Forza, Rosalina – ahogy kiabálják mellettem Ferraris olasz vitézek. Varjas András kocsijának eleje hirtelen szitálni kezd... Csak nem? Csak nem? De igen! Fantasztikus! Varjas András defekt miatt kiáll az élről. Micsoda dráma! Most minden a szerelőkön múlik. Micsoda dráma: vizsgázik a team. És Szolga meg fogja előzni Michaelát! A kanyarban indítja a manővert, már mellé ért, elhagyja, bevágódik elé, de abban a pillanatban Michaela kiugrik mögüle, és visszaelőzi. Micsoda reflex, micsoda csalafintaság! És közben odaér Rózsa, a bukósisakja alól is látszik, hogy le van sülve, kibontott haját vígan lengeti a szél... Nem lennék Szolga helyében! Két démoni versenyző fogja közre, elől Michaela, hátul Rózsa, közöttük kétségbeesetten vergődik Szolga, fogy a levegő

a szorításban, folyik az üzemanyag, micsoda verseny... És most a boxutcából kitör Varjas András. Majdnem elütötte Rózsát! Majdnem elütötte Rózsát! De így is csak mögé tud besorolni. Utolsó helyen autózik Varjas András – így lesz sereghajtó, ki egy perce még az élen állt. Micsoda verseny, micsoda körforgás! És még el sem értünk az első kereszteződéshez!

ÚRNŐ Gyertek csak, seggfejek! Gyertek! Köcsög Varjas, most bent maradsz a hurokban! Nem kellettem, hát döögölj meg! A Szentgyörgyi lesz a vőm! Az egy lovag. Csak kerülj elibe! Egy suhintással lekaszabol, te hájas állat! Köcsög Varjas, köcsög Varjas, köcsög állat...

MÁSODIK SZOLGA Lelököm az útról az anyját, megdugom a boxban a lányát! Miért? Egyszer az életben nekem is lehet szerencsém! Megnyerem a versenyt, és Rózsa lefekszik velem. Nem leszek többé büdös szolga. Megdugom az úrnő lányát! Ráfektetem a Merzsdó motorháztetőjére...

MICHAELA Mindenki a kis rüfkét akarja! Mit esznek rajta? Kibontott haj, most le vagyok sülvé... Röhögnöm kell! A szilikonos szája! Az kell mindegyik bunkónak! Meg a sikongatás szopás közben... Egyenesítsd ki a hegyi kanyart, ribanc! Picsa!!! Hogy dugna szét a tatár horda! Hogy menne át rajtad a második ukrán front! Basszon meg a világ összes bunkója! Mind neked kell, ugye?

SZOLGA Én megelégednék Michaelával. Jó állása van, jól fekszi az utat, szépen veszi a kanyart... Azt mondják, most dugja a kis Farkas, de majd megunja. Annyi mindent dumálnak a végvári emberek. Én mosnám a kocsit, ő meg társalkodna. Aztán lenne egy kis garzonunk a garázssoron. Hogy fickándozik mögöttem a kis úrnő! De most az egyszer nem fogja megelőzni az én Michaelámat.

RÓZSA Takarodj, Szolga, a picsába! Lelöklek, te kis szarházi! Eriggy előlem a kurva anyádba! Most nem hagysz előzni? Amikor le vagyok sülvé? Amikor jól áll a kibontott haj? Amikor minden kerek: fölül mély, alul rövid... Hagyjatok már egy kicsit élni! Kiráz a hideg ezektől a sunyi, senkiházi parasztoktól. Nekem hapsi kell, értitek? Valódi hapsi. Aki meg tud kefélni... Aki nem pipogyáskodik, hanem megfogja, és a számba teszi. Aki betömi a lyukat. Takarodjatok, szarháziak, és hagyjatok élni!

VARJAS Várjatok csak, barátaim, állatok: jön már Varjas bácsi, nyugi, nyugi, utolérlek benneteket. Még a vén kurvát is elől. Engem akartok kicsinálni? Barmok, állatok! Nem ismeritek még Varjas Andrást? Faszfejek! Én vagyok a Merdzsó-király! Értitek? Én vagyok, én vagyok! Én nem érhetek oda utolsónak...

HOPPMESTER Sajnos a kép- és hang-összeköttetés akadozik, kedves nézőink. De hallom a helikopteres kollégáimat, halló, Mátyás, válaszolj, hallotok? Igen, igen, adásban vagyok, úgyhogy ne ordítsál, bazmeg, főleg ne trágárságokat. Kedves nézőink, kollégám elmondta, hogy a jó szagú Gyulafy család megérkezett Badacsonyba. A hat fekete Mercédeszből álló konvoj útját végig rendőrök biztosították, ahogyan ezt a nemzetközi, az állam- és az egyéni érdek megkívánja. Gyulafyné műanyag zippzárral díszített, kényelmes, hófehér

joggingban szállt ki a volán mögül, természetesen az utolsó útszakaszon autóját megelőzte Varjas András fekete Merdzsója... Bocsánat: Mercédesze. Varjas most is a legalpárabb klott gatyáját hordja, felül átizzadt, szintén fehér atlétatrikója feszül undorító pókhasán. Szolgák, társalkodónők érkeznek még, és végül, de nem utolsósorban Gyulafy Rózsa, a fiatal úrnő fekete, sportos Mercédesze gurul be a badacsonyi kis falusi ház udvarára. A helybéliek Rózsa kisasszonyt megható szeretettel fogadják, dicsérik a frissen lesült barna bőrét, ámulva lesik kibontott haját és fölül mély, alul rövid, délutáni otthonka-toalettjét. A fő-fő vendég megérkezett, kezdődhet a parti, én most egy kis időre elköszönök, de ígérem, e mindenkit izgalomba hozó, fényes társasági eseményre még többször visszakapcsolunk.

8. jelenet

Szentgyörgyi és Farkas forgón

SZENTGYÖRGYI Most sem érezted a nyulat?

FARKAS Nem. Hol volt?

SZENTGYÖRGYI A kanyarban. Pont úgy, ahogy mondtam. Az utolsó pillanatban vettem észre.

KÓRUS Itt megtorpant paripája, És egy nagyot horkantott;

Mert éppen egy nyúl az úton Ott keresztül illantott...

FARKAS Nyulat nem láttam, de mit szólsz a barom mercisekhez?

SZENTGYÖRGYI Tőlem kifordíthatják magukat, le se szarom őket.

FARKAS Kik lehettek vajon? A rendőrök is áhítattal vigyáztak rájuk.

SZENTGYÖRGYI Biztosan valami helyi bunkó kölykét kísérték óvodába.

FARKAS Szombaton?

SZENTGYÖRGYI Mér', ma szombat van? Honnan kéne tudnom?

FARKAS Hétköznap a forgó sem megy.

SZENTGYÖRGYI Az igaz.

FARKAS Majdnem összeütköztünk velük. Pokoli egy kereszteződés.

SZENTGYÖRGYI A legélesebb kanyarban, pont a hurok közepén.

FARKAS Én nem is tudtam visszafogni a lovat. Átvágtam a konvojon.

SZENTGYÖRGYI Lehet, hogy én is. Nem tudom. A nyulat figyeltem.

KÓRUS De sarkantyút adván László Ágaskodó lovának,

Most még annál sebesebben Nyargalt Csorbánc várának.

9. jelenet

Badacsonyi kis falusi ház udvarán

VARJAS Nekem akkor se szóljon be, ha az anyád, érted?
RÓZSA Csak azért csinálja, mert tetszel neki.
VARJAS Kinőtt már a kislánykorból...
RÓZSA De még fiatal, kívánatos nő.
VARJAS Akkor volt utoljára kívánatos, amikor még egy-negyven volt a Balaton-szelet.
RÓZSA Mér', ki a kívánatos?
VARJAS Például te, kicsi úrnő.
RÓZSA Lassítsál! Tudod, hogy a Szentgyörgyit várom hűségesen.
VARJAS Annyit tudok, hogy várod.
RÓZSA Hűségesen!
VARJAS Már jó ideje jön.
RÓZSA Egy Szentgyörgyinél alább nem adhatom.
VARJAS Én mért nem vagyok jó neked?
RÓZSA Benősülnél a finom családkba, mi?
VARJAS Félreértesz! Nem a kezedet kérem, úrnőm.
RÓZSA Hát mit, te pimasz?
VARJAS Hát, ezt, meg ezt, meg ezt is...
RÓZSA Ne csináld! Meglát valamelyik szolgál.
VARJAS Csak kerüljön a kezem közé!
RÓZSA Ez meg ez, meg ez, vagy a szolgál?
VARJAS Az is, meg ez, meg ez, meg ez is.
RÓZSA Mit csinálnál velük?
VARJAS Alaposan megnyomorgatnám őket.
RÓZSA Megnyomorgatnád? A szolgát, vagy ezt, meg ezt, meg ezt is?
VARJAS Mindent! El sem tudod képzelni, mennyire.
RÓZSA Fúúú, de kíváncsi vagyok.
VARJAS Gyere velem, megmutatom.
RÓZSA Anyámmal foglalkozzál, vagy anyádba menjél, bunkó parasztja! Csak nem képzeld, hogy magamra engedek egy jöttment tuskót?

Varjas el, Szolga be

SZOLGA Úrnőm, nem látta Michaelát?
RÓZSA Mért keresed folyton azt a pizskafát?
SZOLGA Szeretem. Elvenném feleségül.
RÓZSA Na nézd csak! A kis macsó...
SZOLGA Nem vagyok én macsó, kérem, csak szeretem Michaelát.
RÓZSA Aztán mit eszel rajta, megtudhatnám?
SZOLGA Hát mindenét, úgy, ahogy van.
RÓZSA Nem tetszik jobban ez meg ez, meg ez is?
SZOLGA Lehet, hogy az úrnő szebb, de nekem nem kéne.
RÓZSA Mit merészelsz, pimasz szolgál?

SZOLGA Kérdezni tetszett, hát válaszoltam.

RÓZSA Ezt még megbánod, nyomorult cseléd! Kirúgatlak, hogy a lábad nem éri a földet.

Rózsa el, Michaela be

SZOLGA Michaela!

MICHAELA Mi van már megint?

SZOLGA Mi az, hogy megint?

MICHAELA Folyton a nyomomban jársz.

SZOLGA Nem tudnál örülni neki?

MICHAELA Képzeld el, nem.

SZOLGA Pedig, ha hozzám jönnél...

MICHAELA El ne kezd, hogy garzonlakás a garázssoron...

SZOLGA Pedig olyan jól kigondoltam.

MICHAELA Gondolkozzál nyugodtan, csak engem hagyjál békén.

SZOLGA A kis Farkas úgysem fog elvenni. Folyton a Szentgyörgyivel lófrál.

MICHAELA Ha nem tudnád, éppen hazafelé tartanak.

SZOLGA Megmondanád, hogy éppen mióta?

MICHAELA Közöd?

SZOLGA Tudom, hogy semmi közöm hozzá, de rosszul teszed, ha rá vársz.

MICHAELA Megengednéd, hogy magam döntsem el, kire várok?

SZOLGA Nem engedem! Kellesz nekem!

MICHAELA Takarodj innen, bugris cseléd! Csak nem gondolod, hogy egy ujjal is hozzám érhetsz.

Szolga el, Második szolga be

MÁSODIK SZOLGA Hivatott az úrnő. Nem tudod, miért?

MICHAELA A fiatal vagy a nem fiatal.

MÁSODIK SZOLGA A nem fiatal.

MICHAELA Nem tudom. Biztosan megint magányos.

MÁSODIK SZOLGA Mért nem hívja akkor a bunkó Varjast? Az menne szívesen.

MICHAELA Nem lehet könnyű özvegyen élni.

MÁSODIK SZOLGA Mért nem megy férjhez? Akadna kérő nem is egy.

MICHAELA Nem könnyű megfelelőt találni.

MÁSODIK SZOLGA Pláne ha egyik sem elég rangos, nem elég gazdag...

MICHAELA Engem nem érdekel a rang.

MÁSODIK SZOLGA Engem viszont igen.

MICHAELA Azért koslatsz folyton a fiatal úrnő után? Úgysem kapod meg.

MÁSODIK SZOLGA Türelem Rózsát terem.

MICHAELA Nagyon szellemes. A bőrét vagy a kutya bőrét akarod?

MÁSODIK SZOLGA Ez sem rossz! Hát mindkettőt egyszerre.

MICHAELA Perverz disznó! Kutyabőr nélkül már nem érdekes ez meg ez, meg ez sem?

MÁSODIK SZOLGA (*végignézi Michaelát*) Közepes minőségű áru, gyenge csomagolás. Kell a francnak!

Michaela el, Úrnő be

ÚRNŐ Na végre!

MÁSODIK SZOLGA Hivatott?

ÚRNŐ Tűvé tettem érted a Badacsonyt.

MÁSODIK SZOLGA Parancsoljon velem, Úrnő!

ÚRNŐ Azt akarom, ne parancsra tedd meg!

MÁSODIK SZOLGA Mit parancsol, mit tegyek meg ne parancsra!

ÚRNŐ Pimaszkodsz?

MÁSODIK SZOLGA Ha parancsolja?

ÚRNŐ Mutatok valamit. De csak akkor nézd meg, ha akarod. (*szétnyitja az ingét*)

MÁSODIK SZOLGA Nézni éppen nézhetem.

ÚRNŐ És milyen?

MÁSODIK SZOLGA Kutyabőrre emlékeztet.

ÚRNŐ Kotródj innen, buzi pórnép!

MÁSODIK SZOLGA Pórnak születtem, és porrá leszek, de buzi az nem vagyok.

ÚRNŐ Porrá leszel, annyi biztos: ledaráltatom a csontodat.

MÁSODIK SZOLGA Akkor inkább folyjon el a hímporom!

ÚRNŐ Ez a beszéd! Rám fröcskölnéd?

MÁSODIK SZOLGA Ahová csak parancsolja.

ÚRNŐ Szájba, fülbe, hónaljamba?

MÁSODIK SZOLGA Melle közé, szőrcomóra.

ÚRNŐ Ánuszomba? Vaginámba?

MÁSODIK SZOLGA Inkább, mint a darálóba.

10. jelenet

Szentgyörgyi és Farkas pihen, a falovakat kikötötték

SZENTGYÖRGYI Milyen búcsú bulit csapott az én Rózsám...

FARKAS Ja... Mielőtt indultunk Budára.

RÓZSA (*megjelenik hullarészegen*) Megmondanád, mér' kell odamenned? Mi lenne, ha egyszer kimaradnál valamiből? Mondjuk, a kedvemért.

SZENTGYÖRGYI *(szintén részeg)* Isten veled, Rózsa lelkem! Megyek Budára.
Várnak rám a vitézek öklelő, bús csatában.
RÓZSA Kegyelmes istenem, ez máris hullá részeg. Hát menjél, Szentgyörgyi
László, menjél! Így kellesz ott, hót részegen.
KÓRUS De ha az Úr oly sorsot vet, Hogy Szentgyörgyi egy fia
Vérét ontsa – érted foly az, Édes haza, Hunnia! –
Akkor Rózsám, Gyulafy-faj, Kesergvén a mátkáért,
Vigasztaljon e gondolat: Szép halni a hazáért!
SZENTGYÖRGYI Megyek is, persze, hogy megyek. Budán teli az udvar,
Pesten a szektor, aki nem megy, nem is magyar a'.

Zenés vigasság, Varjas, Galeotto táncosokkal érkezik

VARJAS Rózsa-Rózsa-Rózsikám, vele megyek én is. Ha az Isten szerencsét *ád*,
visszahozom neked a szívét.
SZENTGYÖRGYI Én meg, ha megjövök, borostyánnal koszorúzva, elviszlek
Szigligetre.
RÓZSA Mi a faszomér' kell nekem Szigligetre mennem?
KÓRUS A szép Rózsa, Gyulafynak Dicsőséges leánya,
S aki ötet csak ismérte, Minden férfi bálványa:
Amilyen szép és kellemes, Oly felséges, kegyes, jó,
Dunán s Tiszán innen és túl Nem volt hozzá hasonló.
SZENTGYÖRGYI Akkor menjél Csorbánra, bazzeg. Faszki vagyok veled már
én is. Hé, Galeotto, ide gyere!
GALEOTTO Summáját írom Csorbánc várának. Hej! Viadalának, diadalának.
Megszállásának, lebukásának. Hej! Szomorúságát Mátyás királynak, vigasságát
Gyulafy Rózsának...
RÓZSA Mit mekeg rólam ez az idióta olasz hungarista?
SZENTGYÖRGYI Meg fogja írni, anyukám, milyen bulit csapunk majd, ha
szerencsésen hazatértem.
RÓZSA De ugye nem kell Szigligetre mennem?
VARJAS Galeotto! Ha elmentünk, vidd haza Csorbánra. Jó családból
származik: az apja katonatiszt, az anyja...

Minden szereplő el, csak Farkas és Szentgyörgyi marad

FARKAS Bizony, szép idők voltak.
SZENTGYÖRGYI Félek, azóta eldurvultunk a sok háborúskodásban.
FARKAS Hát, majd figyelned kell, hogy szólsz az asszonyhoz... Meg hogy
nyúlsz hozzá.
SZENTGYÖRGYI Gondolod, menni fog?
FARKAS Biztos. De fürggyé le előtte!
SZENTGYÖRGYI Levegym a páncélot is?

FARKAS Azt mondják, manapság az a szokás.

11. jelenet

Badacsonyi kis falusi ház udvarán

RÓZSA *(üvöltve)* Nem hiszem el. A bűdös picsába! A faszom tudja, mióta várok rá, erre most kell megtudnom: rég kimúlt.

VARJAS Rábasztál, kicsi úrnő.

RÓZSA De hát évek óta azt mondjátok, ott köröz Csorbánc körül, mint a gömbvillám.

VARJAS Mindenki mond mindent. Dumálni könnyű.

RÓZSA Te is mondtad!

VARJAS Én ugyan nem.

RÓZSA A hoppmester még látta is.

VARJAS Hazudott.

RÓZSA Más is mondta.

VARJAS Más is hazudott.

RÓZSA Mindenki?

VARJAS Mindenki.

RÓZSA Az nem lehet.

VARJAS Dehogyan lehet. Vedd már észre: összeesküdtek ellened.

RÓZSA De miért énellem?

VARJAS Úgy kezdődött, hogy nem merték elmondani: a Szentgyörgyi halott. Előbb sajnáltak, aztán megutálták, mert sajnálniuk kellett.

RÓZSA Engem utálnak? Ez már több a soknál. Nem elég, hogy a pasim egy összeaszott múmia, már vagy egy éve Kenyérmezőn rohad, kiderül az is, hogy utálnak. Szar egy napom van, mondhatom.

VARJAS Ne vedd a szívedre egyiket sem! Mi hasznod volt a Szentgyörgyiből?

RÓZSA Szeretetről még nem hallottál, bunkó állat?

VARJAS Mit szerettél benne, kicsi rüfke?

RÓZSA Lerüfkezted az úrnődet, bitang szolga?

VARJAS Mert amit te szeretsz, azt rüfkék szopják.

RÓZSA Gyászhirot hozol az uramról, aztán szopásról beszélsz, állat?

VARJAS Nem is volt az urad, csak dugtatok.

RÓZSA Mert szerettem.

VARJAS A dugást.

RÓZSA A Lacit, te állat!

VARJAS Meg a szopást.

RÓZSA Esküvő előtt álltunk.

VARJAS De nem az oltár előtt térdelted ki a selyembrokát ruhád.

RÓZSA Nincs is selyembrokát ruhám.

VARJAS Attól még kedveled az órát?
HOPPMESTER (*érkezik*) Tálalhatunk, úrnő?
RÓZSA Kérdezd anyámat!
HOPPMESTER Ő azt mondta, téged kérdezzelek.
RÓZSA Akkor tálaljál, bazmeg!
HOPPMESTER Anyád azt üzeni, majdnem összeütközött Szentgyörgyivel a kanyarban.
RÓZSA Mi van?
HOPPMESTER Hogy Szentgyörgyi uram, meg a kis Farkas – tudod – ott köröznek Csorbánc körül, és a kanyarban...
RÓZSA Tudom. Menj a francba, te állat!
VARJAS Látod, megmondtam: hazudik mindegyik.
RÓZSA Anyám is utál.
VARJAS Mert amikor még nem voltál, mindenki őt akarta megdugni. Most meg..?
RÓZSA Ezt a dumát nem veszem be.
VARJAS Ne is a dumát vedd be.
MICHAELA (*futva érkezik*) Halottad? Anyád majdnem összeütközött a Szentgyörgyivel.
RÓZSA Hallottam. Menjél tálalni!
SZENTGYÖRGYI (*Rózsának megjelenik, más nem látja*) Ne félj, Rózsám, nem haltam meg, nem hazudik anyád. A hoppmester is igazat mond, Michaela sem másnak falaz. Kapcsold be a NeKüt, mit *neküd* adtam, mielőtt elmentem az törökre. Olyan világba szárnyalsz vele, melyről sosem álmodtál vala, míg én éltem. Élek persze most is, de NeKü varázsán, másik dimenzióban. Itt vidám körhinta az élet, madarak csiripelnek, bagoly huhog, nyuszik ugrándoznak útszélen...
RÓZSA Tudtam, tudtam, hogy az álnok Varjas hazudik *volt*... El akar venni tőled, Laci, de én ellenállok. Állhatatos hűséggel várok rád már évek óta, tudom, hogy csak tebenned bízhatom elejétől fogva.
SZENTGYÖRGYI Édes Rózsám, ez már a NeKü szelleme, keresd meg mihamarabb a magadét, ha bekapcsolod, összekapcsolódunk legott, és onnantól már boldogságban peregnek számolatlanul a percek.

Rózsa kört rajzol a lebegőbe, égre nézve keresztet vet, majd kalapot húz a fejébe

12. jelenet

Nemzeti virtuális térben

SZENTGYÖRGYI *Mint* alhattál az éjjel, édes szívem?

RÓZSA Amúgy jól, csak hogy csuda álmod láttam.

SZENTGYÖRGYI Ha nem idegenkedsz az álom előszámlálásától, én örömetst *meghallgatám*.

RÓZSA Álmom nem restellem. De igen bánnám, ha szerelmünkben valamiképp háborúság robbanna ki miatta.

SZENTGYÖRGYI Nem súgja azt szívem, nem irányozza lelkelem öre, hogy álmod miatt szerelmünknek fogyatkozása *lész*. Mert a szerelem koronként zöldellő, ágas-bogas, magasságában toronyhoz hasonló fényes fa: napról-napra nő, kizöldellve gyönyörködteti az ifjú életét.

RÓZSA Felőled való gondolkodásim után jött álom szememre, és az istenre kérlek, ne vedd zokon, hisz csupán a szűzi erény mondatja velem, hogy álmot látni rólad az ártatlanság mardosó testvágyó kéje, melyet tehetetlen szívem tagadni képtelen, mert akaratos vágyódásimnak, tudom, sosem lesz vége, mint ahogy makacs gyermek kedve sem telik, ha a vágyott játék helyett csacskságokkal csalatkoztatják.

SZENTGYÖRGYI Rövidebb annál hív életem, minthogy benne időm telhetne kedved s lelke megcsalatkoztatni, de álmodat *egyrészt* bizton meg tudnám fejteni. Ám félek, hogy a jelentések kimódolása örök búsulást és véghetetlen keserűséget hozna.

RÓZSA Hogy hozhat keserűséget, ha szerelmünknek fogyatkozása nem *lészen* általa?

SZENTGYÖRGYI Jól tudom-e, hogy álmodban hatalmas sas madár húzott el rózsáskerted felett?

RÓZSA Kegyes istenre, hát *hunnét* tudod, ha rémisztő setét éjszakám kegyetlen képekönnyviről még egy szó sem hagyta el rémült, vértelen ajkam?

SZENTGYÖRGYI Mi benned lakozik, énbennem is él, dévajka lelkebben épphogy csak felfeslik egy kép, hunyt szemem pillái mögött én rögvest látom azt; ha benned dal, vagy irtó lárma fakad, legott fülemben neszez minden szösze, vagy csörömpöl üvegtörése; jól tudom, halálunk ideje is egyazon percben jövend el, mert testem nem mozdítja többé életerő, ha szemedből kihuny a szikra.

RÓZSA Ó, László, aztán mér baj, ha rózsáskertem felett sas madár húz el?

SZENTGYÖRGYI Mert azt jelenti: idegen erő fog tőled elragadni engem.

Idegen országba szólít, ami szörnyű parancs, de szent kötelesség is egyben, még fölbe a sas is vijjogott, és vérkönnyek jelentek meg az alkonyuló ég rózsás alján.

RÓZSA De hát a szerelem...

SZENTGYÖRGYI Annak fogyatkozása nem *lészen*, mert a távollét... A távollét olyan, mint a szél: a kis tüzeket eloltja, de a nagyokat fellobbantja, fellobbantja...

KÓRUS Viharként tombol már a messzi távol, Felgyúlt a régi tűz, s a szívem lángol, Eszembe jutnak mind a meghitt órák, Egy ablak és a te kisszobád...

RÓZSA Hah, mi ez az égi zenget?

SZENTGYÖRGYI Angyalok kara festi alá dalával az érzelmek és hangulatok elegyét, mely belsőmet átjárja.

Varjas érkezik

VARJAS (*Rózsának*) Bocsáss meg egyszer még, és kezdjük újra, szerelmem szívedet majd lángra gyújtja. Megadnék mindent én egy ölelésért, egyetlen csókodért...

RÓZSA Mondd, László, ez a végváralji buzogányos bunkó hogyan intonálhatja az angyalok szférikus zenéjét?

KÓRUS Úgy cselekszik a távollét A szerető szívekkel,

Valamint a szél fuvalma A lángoló tüzekkel:

Ha csak kicsiny s gyenge a láng, A szél mindjárt elfojtja;

De ha már elharapózott, Azt még jobban felbojtja.

SZENTGYÖRGYI Ha *rökönymet* levétem, mint ahogy vitéz ember húzza le magáról öldöklő csata után a láncos páncélinget, azt tudom néked felelni, drága Rózsám, hogy ez biza csak egy újabb NeKü bekapcsolásával lett légyen és volna lehetséges.

RÓZSA Újabb NeKü? De hát azt mondtad nekem, szerelmem, László, hogy nemzetünk *egyetlen két* NeKüjét ősi jogon mi birtokoljuk, kettecskén.

VARJAS Hát, az élet úgy lenne szép, kettecskén, de NeKüt mi itt mindannyian birtokolunk, jelenleg éppen hármacskán.

SZENTGYÖRGYI Vajh honnan jutott birtokodba a mágikus tárgy? Én egész hűbértartómat felteszem rá, hogy a tiéd nem igazi nemzeti, hanem valami utángyártott távol-keleti végtermékszarmazék.

VARJAS Más dimenziókban repkedsz, te, Szentgyörgyi uram! Mintha azt sem tudnád, hogy jó ideje a Made in China már az eredeti. Ha e felirat a te NeKüdre nincs rárovasolva, legjobb lenne rögvest eldobnod.

RÓZSA A mi NeKünk márpedig nem kínai, hanem eredeti magyar, éppen ennek köszönheti, tisztelt feudális ranglétrán felkapaszkodott, nemesi címmel nem rendelkező karrierszolga úr, hogy ilyen tisztos megszólításban részesítem, és nem úgy nevezem momentán, ahogyan azt megérdemelné. Ezt teszi vélem az igazi NeKü átható szelleme, érti, kedves túlmotivált lakáj nemzettárs?

VARJAS Már hogyne érteném, nagy úrnők szeretett várkisasszony úrhölgy lánya! Nemcsak hogy *értém vala*, hanem magam is az én egyetlen eredeti nemzeti NeKüm delejes, megtisztító hatása alatt leledzek, pallérozott szavaim ennek igencsak ékes bizonyosságai. Ugye-ugye, epekedés tárgya, Szűz Máriához hasonlatos szeplőtelen tünemény, nem imígyen szoktam *volt* hozzád mondandóm intézni?

RÓZSA Hát, nem. Annyi szent, sőt köszikla.

SZENTGYÖRGYI Ne higgyél, Rózsám, félrevezetni szándékozó végváras

Varjas *az* töröktől eltanult, behízeltkedő bülbülszavának, hisz tudjuk jól mindketten: eme édes úr nemzetet rontó, lézengő ritterek fattya... Bocsáss meg

a Magyarok Istene, hogy ki kellett mondanom eme ősfinnektől ránk erőszakolt, nemzetidegen, ronda szót, de néha biza szükség törvényt bont. Az én NeKüm még ezt is megengedi, mert tudja: eredeti NeKüként, eredeti magyar tulajdonosa eredeti magyar kezében van.

VARJAS (*fenyegetőn előrántja NeKüjét*) És eme két kéz nem magyar? Eme NeKü nem elég szittya? Még hogy én lennék lézengő ritterek fattya? Ki az hát, aki most is minden magyarok átkát, az örök ellenségeskedést szítja? Az leselkedő török miatt is már rég *öszve* kéne fognunk! Te tényleg nem hallod, hogy kolonc vezetőit népünk miképpen szidja?

SZENTGYÖRGYI Méltatlan hallgatnom ez alantas vádaskodást, nekünk különben is a NeKünkkel van éppen foglalatós dolgunk: nemzetrontó viták helyett hagyjuk magunkra áramolni NeKünk nemzetjobbító szellemét.

Szentgyörgyi, Rózsa el

VARJAS Gyáva nép vagytok! Egyszer nem lesz hazátok!

13. jelenet

Badacsonyi kis falusi ház

RÓZSA (*részegen ordít*) Tálaljatok már, a szájba baszott kurva életbe!

VARJAS Még nem elég puha, kicsi úrnőm, a merdzsók ülése alatt puhított lóhús...

RÓZSA Megint Árpád-kori szart zabálunk? Gyere, Varjas, most egy hamburgerért megbaszhatsz!

VARJAS Várd inkább a Lacidat. Nem vagy gusztusos: hullarészegen amerikai mocskot zabálsz...

RÓZSA De nagy magyar lettél hirtelen!

VARJAS Kicsi úrnőm, ez a trend mostanság. Étkeink kétharmada eztán ősi magyar kaja lesz.

RÓZSA Kaja! – ez is ősi magyar, netán sumér-pártus szó, te állat?

Úrnő érkezik

ÚRNŐ Készülj, Varjas fiam, ma te mondod az asztali áldást.

VARJAS Nem félsz, Úrnő, hogy ránk szakad a mennyezet, netalán belénk csap a ménkű? Ha az úristennek lennék...

ÚRNŐ Ne képzeld annak magad, hanem dolgozz meg a béredért, ócska cseléd.

VARJAS Nem éppen papi személynek szegődtem...

RÓZSA Már szomjasan vágyjuk szádról inni az igét, nyomd meg hát a gombot a híres magyar NeKüdon, paraszt!

ÚRNŐ Neki? NeKüje? Ne röhögtes már!

MICHAELA NeKü – legalábbis eredeti –, ha jól tudom, csak kettő létezik.

HOPPMESTER Szó se róla, én sem élnék szívesen olyan világban, melyikben Varjas András tekergetné a közös NeKünket.

VARJAS Akkor hát ide süssél, cicomás büszkemeleg-menetelő! Ha e markolaton e gombot megnyomom...

GALEOTTO Akkor találatot jelez. Ezt orosz bajvívók vitézi öttusában már a Kijevi Rusz idején kitalálták.

VARJAS Még annál is nagyobb csodát tud a NeKüm: becsületes férfit varázsol még e bájgúnár ceremóniamesterből is.

SZOLGA Az igazi NeKüvel mindenből becsületes embert lehet varázsolni.

ÚRNŐ Én megelégszem annyival, ha trágárság nélkül végigmondasz egy asztali imát.

MÁSODIK SZOLGA Előbb lesz tiszta kezű gentlemanek szentélye a rendi gyűlés...

ÚRNŐ Leugatod a képviseleti demokráciát?

MÁSODIK SZOLGA Ez ugyan se nem képviseleti, se nem demokrácia.

ÚRNŐ Lássuk már a produkciót!

Varjas kört rajzol a lebegőbe, égre nézve keresztet vet, majd kalapot húz a fejébe

VARJAS Ennek, ki dús: megárt a hús; amaz ennék, de nincsen. Nekünk jut is, meg bírjuk is, legyen áldott az Isten.

GALEOTTO Brávi, brávi! Ez magasztos és gyönyörű! Távoli hazámban keresztülviszem, hogy e veretes sorok helyet kapjanak az alaptörvényünk preambulumban.

RÓZSA Forza, Italia!

VARJAS Nagy magyar nagyasszonyként hogyan lehetsz ilyen olaszdrukker? Fogadok, hogy a Végvári SE felfújttök-rúgói helyett a talján bajnokság nyalka bandériumainak szurkolsz...

RÓZSA Kapcsold már ki a selejtes NeKüdet, hülye parasztja, kurvára nem áll jól neked, hogy műközőepkori fogalmakkal operálsz.

HOPPMESTER Bunkó Varjas, el is dobhatnád a kütyüdet, hisz szart ér, mert bővli. Bezzeg Rózsa úrhölgy igazi magyar NeKüje minden viharban állja a próbát.

GALEOTTO Még a történelmiben is! Nektek, magyaroknak, ez nagyon fontos, ha jól kapiszkálom.

VARJAS Az én NeKüm olyan NeKü, hogy Mohács után három részre tudom vele szakítani a Török Birodalmat.

ÚRNŐ Én már annyival is beérem, ha életet lehelsz a naplopó szolgálomba. Mér nincs még asztalon az első fogás?

VARJAS Az én NeKüm gazdabarát: leárazza a gyomirtót, miközben felveri a tengeri árárt.

GALEOTTO Fantastico! És nem fogyaszt túl sokat?

VARJAS Kimeríthetetlen, környezetbarát energiája van.

ÚRNŐ Ellentétben az előző úrnővel és az azt megelőző úrnő előtti úrnővel én a környezetvédelemre nagy hangsúlyt fektetek.

VARJAS Én az előző úrnőt és az azt megelőző úrnő előtti úrnőt legszívesebben rabláncra fűzném és tömlöcbe vettetném.

SZOLGA Ez az! Egy a tábor, egy a NeKü! Én már csatlakozom is Varjas vezér végvári köréhez.

VARJAS Nyitva a kapu, mert az én NeKüm demokratikus és szolidáris. Minden gyerek lakjon jól! Minden gyerek lakjon jól!

RÓZSA A picsába! Mért nem találunk már?

Tálatni kezdenek

ÚRNŐ Na, végre!

RÓZSA Látod, anyám, csak szépen kell kérni.

ÚRNŐ Leves közben megnyitom a *trendi* gyűlést, melynek témája a szittya szavak szépsége. És most motor leszek, basszátok meg, nem fék!

RÓZSA Mutter, te bebasztál, mint az atom.

ÚRNŐ Mifaszpics?

RÓZSA Be vagy baszva, érted?

HOPPMESTER (*Úrnőnek sűgja*) Bátorokodom megjegyezni, úrnőm, hogy a gyűlés megnyitása az én reszortom volna, hamar rábaszunk, ha már azt sem tartjuk be, amit egymásnak ígértünk, ráadásul ez rendi gyűlés, nem pedig *trendi*...

VARJAS Nekem olyan NeKüm van, hogy mától a rendi a *trendi*.

RÓZSA Nekem meg olyanom van, hogy ha előveszem, téged rögtön megfosztanak a mentelmi jogodtól.

SZOLGA Már megbocsáss, kicsi úrnő, de ezzel a kriptokorrupst bűnözöket fenyegezd! A mi Varjasunk tiszta kezű, különben nem zabálná kézzel a majorannás pástétomot.

VARJAS Halld, jó szolgám, nekem olyan NeKüm van, hogy ha akarom, halálra kúrhatod Michaelát – a saját garzonodban, otthon, a garázssoron.

SZOLGA Halljátok, hitetlenek, megmondta: álmaink valóra válnak, és *trend* végre lesz az országban!

MICHAELA Ahhoz nekem is lesz néhány törvényes szavam! Majd világhálón lógva aláírást gyűjtögetek, de úgy, hogy be fogtok szarni, és ha az sem elég, szétblogolom mind a hatvannégy vármegyét.

HOPPMESTER Tiltakozzunk! Én világhálón szervezek majd élőláncot, ha erősen összekapaszkodunk, senki sem vitathatja el önös érdekeinket. Utána

iszunk vörös borit, és kihagyhatatlan vendéglőkben kihagyhatatlan étkeket majszolva sztorizunk az izgi napról.

VARJAS Jaj, jaj, ne fenyegezz, inkább megadom magam! Mondd, mit kérsz cserébe az életemért? Lehozom neked a csillagot az égről, vagy a szivárvány összes színét akarod? A NeKümmel egy gombnyomással deportálom az összes árva árja gojt, vagy ha többet akarsz, a *Magyar-Magyar* Monarchiához csatolom Tátralomnicot és Bukarest déli peremkerületeit.

GALEOTTO Nem lehetne inkább csendben enni? Olasz ember evés közben nem...

RÓZSA Mert már *tutto impotente* az olasz ember, mint az összes dél-nyugati ultrakulturált köcsög.

GALEOTTO Úrkisasszony ne féltse olasz embert! A taljánok híres férfiereje inkább *omnipotente*.

RÓZSA Világhazug az a férfi, aki kopasz fejbőrébe szőrt ültet be.

GALEOTTO Ezt most kire mondja?

MÁSODIK SZOLGA Egy hajdani ducétokra.

MICHAELA A Világ Hazugjai, a kormányzóvivők minden évben kivághatnak egy fát a ciszjordán esőerdőben.

ÚRNŐ Tényleg együnk már, mert kihül – ezt mondja anyátok... Picsája.

VARJAS Az én NeKüm, ha kell, felmelegíti az étket – és a régi jelszót. Mikróz, és feltölti a mobiltelevont. Ahol még nincs mobilparkolás, a föld alól is szerez aprót, és december elején soron kívül felrakja a téli gumikat. Ha kell, fát vág, fát aprít, fát ültet, fára felkúszik, fára alkuszik.

MÁSODIK SZOLGA Ha Rózsa úrnő felmutatja az igazi magyar NeKüjét, mind, ki ellene van, akasztófára köttetik.

VARJAS Az én NeKüm orvosi kamarába tereli a hóhérokat, majd lézerkarddal elvágja az elítéltek nyakán köteleket.

GALEOTTO Együnk már, teringettét, zabálni, inni akarok, mit nekem te, zordon Kárpátoknak...

VARJAS Téged nem érdekelnek a parkolási gondok meg a biztonságos téli gumi, te idegenszívű nemzetközi idegen?

HOPPMESTER Igaz is! Az értelmiségi tiltakozó *tünti* után majd levelet fogalmazunk meg a közeli nagyhatalmak külügyminisztereinek. Megírjuk, mi megy itt. Közülünk mindenki beszél angolul, ti meg nem beszéltek nyelveket. Csak nyelvet... Se.

VARJAS Az én NeKüm percek alatt kimutatja az összes külügyminiszter származását és nemi identitását. Onnantól nincs apelláta: lebukik az egész nemzetközi maffia.

RÓZSA *Énnéküm* meg olyan NeKüm van, hogy percek alatt leállítom vele a te NeKüdet.

ÚRNŐ Hagyjátok már ezt az állandó szétcsatározást, inkább fogjunk össze! Zabáljuk ki együtt a bőség kosarát, és hányjuk le az alapjognak az ő felállított, díszes asztalát!

MÁSODIK SZOLGA Én azért kíváncsi lennék a NeKü-párbajra, mutasd meg hát, kicsi úrnő, hogyan nyomod le a Varjast.

RÓZSA Frász való nektek, senkiházi, mocskos banda, nem az én becses NeKüm. Ez történelmi ereklye, echte magyar, királyok rejtegették évszázadokon át a titkát.

SZOLGA Ne izéljen már, úrkisasszony! Nyomja meg a NeKüjét, és mondjon valamit!

Rózsa kört rajzol a levegőbe, égre nézve keresztet vet, majd kalapot húz a fejébe

RÓZSA Semmi sincs, ami az emberi szívet annyira felemelhetné, következőleg az élet mindennapi jeleneiben s a szenvedélyek és indulatok örök ostromában hozzáragadt szennytől annyira megtisztíthatná: mint az istenség nagy gondolatával foglalatосkodás. Akármerre veted e temérdek mindenségben tekinteteidet, mindenfelől egy végetlenül bölcs, nagy és jó, de egyszersmind megfoghatatlan lény jelenségei sugárzanak feléd.

MÁSODIK SZOLGA A kurva életbe! Ez aztán nem semmi! Mondjál még valamit!

RÓZSA Imádás Isten iránt (*az Úrnőre néz*) s hála a szülők jótékony fáradozmaier: két sajátság emberben, mindegyik képes őt az állatok körén felül magas emelkedésben tartani.

HOPPMESTER Na, ott vagyok én is: a Varjas körén felül, magas emelkedésben.

RÓZSA Szeretni az emberiséget: ez minden nemes szívnek elengedhetetlen feltétele. Az emberiség egésze nem egyéb számtalan háznépekre oszlott nagy nemzetségnél, melynek mindegyik tagja rokonunk, s szeretetünkre és szolgálatainkra egyformán számot tart.

Mindenki hosszan megmerevedik, elnémul

SZOLGA Ne mán! Elbögöm magam.

RÓZSA A nap temérdek égitesteket bevilágít, de a világegyetem minden részeire mégsem hat ki: így az ember, ha nagy erőt nyert örökül, s erejének megfelelő állást *vőn* a sorstól, ezrek, sőt *milliomok* előtt jótékony napként világíthat; de az egész emberi nemre *jóltevő* behatást gyakorolni, az a nagyok legnagyobbikának sem adaték. Sohasem tudtam megérteni: kik azok, kik magokat világpolgároknak nevezik? Az emberi tehetség parányi lámpa, mely egyszerre keskeny kört tölthet meg fényével; s ha egy helyről másra hurcoltatik, setétséget hagy maga után. Bizonyos helyhez kell azért kapcsolatnunk, hogy azt jótékony világítással állandóul boldogíthassuk. Minden, ami szerfeletti sok részre osztatik, önkicsinységében enyészik el. Így a szeretet. Hol az ember, ki magát a föld minden országainak szentelni akarván, forró szenvedelmet hordozhatna *irántok* keblében? Leonidász csak egy Spártáért, Regulusz csak egy

Rómáért, Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg. Nem kell erre hosszú bizonyítás; tekints szívedbe, s ott leled a természettől vett tudományt, mely szerelmedet egy háznéphez s ennek körén túl egy hazához láncolja.

VARJAS (*bőgve*) Elegem van! Én ilyen szépet nem tudok... Engem megint átbasztak, mint a szart a kerítésen.

MÁSODIK SZOLGA Kínai piacon vetted, mi?

VARJAS Fenét! Interneten rendeltem. A rohadt anyját a csomagküldő szar gecinek! Biztosan török, román, zsidó, görög, örmény, tót, ukrán, szerb, orosz vagy cigány lehetett. Magyar vagy lengyel kizárva!

RÓZSA Szeresd a hazát! Boldog *leszesz*, ha a *férjfi*kor napjaiban e szavakat úgy fogod érthetni, úgy fogod érezhetni, mint kell. Hazaszeretet egyike a kebel tiszteletre legméltóbb szenvedelmeinek; de sok kívántatik, míg annak tiszta birtokába juthatunk. Ezreket fogsz láthatni, kik ajkaikon hordozzák a szent nevet; kik magasztalva említnek mindent, ami a honi föld határain belől található; kik büszkén tekintenek az idegenre, s hálát mondanak az égnek, mely őket magyaroknak születni engedé: s véled-e, hogy ezeknek szíveik szeretettel buzognak a haza iránt?

ÚRNŐ Az árva faszom se véli úgy, kislányom. (*Varjashoz*) Aztán mennyiért vetted?

VARJAS Nem tudom már. Olcsó volt.

ÚRNŐ Akkor legalább hitelt nem vettél fel a kantonban a Geszler & Tell Vilmos Banktól?

VARJAS Nem. Volt pénzem. Éppen visszakaptam a magánnyugdíj-fióki befizetésem.

ÚRNŐ Számládat nem szívták le?

VARJAS Nem volt rajta több szívnivaló.

RÓZSA Minden erény önáldozattal jár, feláldozásával pillanatnyi kényünknek, megtagadásával önhasznunknak, s nem ritkán hajlandóságunk vagy gyűlölségünk elnémításával: azonban minden áldozat kicsiny azokhoz képest, miket a hazának kívánni joga van. Mindent, amit élted *folyta* alatt arcod izzadásában gyűjtöttél; mindent, amit lángoló szerelemmel fűztél magadhoz, javaidat, kincseidet, házad népét és saját éltedet naponként és pillanatonként érette fel kell szentelned. Mert tudd meg: e szóban – haza, foglaltatik az emberi szeretet és óhajtás tárgyainak egész *öszvessége*.

MICHAELA Rózsikám! Kapcsold már ki a kütyüdet! Mennyi faszágot kell még végighallgatnunk evés közben?

RÓZSA Jókor szokjál e gondolathoz: a társaságban született ember nem önmagáé. Számtalanok a jótétemények, mik a társas életben naponként reánk háramlanak; lehet-e kívánnunk, hogy e jótéteményekkel ingyen élhessünk, mint zsarnok a más izzadása bérével? Használni akarod a társaságot? Úgy mindent kell tenned annak fenntartására, mi saját erődötől kitelik... (*kikapcsolja a NeKüt*) A többiek fenntartására kell nekem tennem? Kurva anyátokat, új társasági adón gondolkodtok, mi?

SZOLGA Alighanem meglelte az off gombot.
KÓRUS Durrogtanak a mozsarak, Hogy a bércek ropogtak,
Kongtak a még üres hordók, Az ostorok pattogtak;
Harsogtak a tárogatók, A hegedűk zengének,
Szólt a duda, tapsolt a tánc, S a sarkantyúk pengének.
VARJAS Mi a haza, mint a legszentebb kapcsokkal egybefoglalt emberek társasága? Ezerféle édes emlékezet, megszokás, haszon és szeretet összefonott érdekei teszik azt a szív előtt kedvessé;
MICHAELA A sunyi parasztja! Közben bekapcsolta a magáét!
VARJAS (*ordítva*) Kinek szívében a haza nem él, az száműzöttnek tekintheti magát mindenhol; s lelkében üresség van, mit semmi tárgy, semmi érzet be nem tölt.
GALEOTTO Nekem a gyomromban van mindig nagy üresség, úgy jutottam ide, Pannóniába, mint száműzött, ki vándorol a sűrű éjen át, de én megelémem vezérlő csillagom, hisz tudtam: magyar konyha nagyon jó! Gulyás a pusztán, ínyencek szórnak rá kis Bartók-Kodályt, tökök magyarok Erős Pistát Puskás Öcsivel keverik.
ÚRNŐ Mindent tudsz rólunk, tudós humanista!
GALEOTTO Még a lányaitokat is kívül-belül ismerem.
SZOLGA (*Varjashoz*) Hagyd már abba ezt a NeKüzést te is! Add ide, majd én vigyázok rá. Kiderült már: úgysem ér az semmit.
MÁSODIK SZOLGA (*Szolgának, súgva*) Odaadta?
SZOLGA Ja. Megvan. Hálózod be a kicsi úrnőt, és ha már jól belakott-bebaszott, szerezd meg *az* másikat is.
MÁSODIK SZOLGA Naná, mit gondolsz, nekem nem jutott eszembe?
SZOLGA Ha a Varjasé csak egy felet ér, mert utángyártott, a Rózsáéval együtt a kettő úgy is megvan 150 százalék.
MÁSODIK SZOLGA És a másfélszáz a kettőszáznak több mint kétharmada.
SZOLGA Ez az, kispofám! Minden a matekon múlik.

14. jelenet

Körhintán

SZENTGYÖRGYI Szóval, azt mondod, manapság már nem kedvelik a végvári nők, ha a nemes lovag páncélingben dörgölődzik a keblükre.
FARKAS Elpuhulnak asszonyaink, mindenütt a finomkodás meg a cicoma járja.
SZENTGYÖRGYI Nemrég még a volt a sikk, ha férfiemberen érződött vér, verejtek, ló, csatamező, dögök kavargó, elegyes, édes parfümszaga.
FARKAS Manapság a módos végvárakban talján szagosvíz-kreátorokat tartanak, hogy az úrnőknek saját testillatra szabott pacsulikat lötyböljenek össze.
SZENTGYÖRGYI Ha van saját testillat, minek rá a pacsuli?

FARKAS Hát ez az! Képünket rút álarc mögé dugjuk, vagy éppen az arcunk maga a hamis kép, tokot húzunk tokra, így bujkálunk, még testünk illatát is megváltoztatjuk, hogy a kutya se ismerjen ránk. Már magam sem tudom, mik vagyunk, ki vagyok én.

SZENTGYÖRGYI Kis Farkas! Nagy felfedező vagy, mint a legtöbb magyar. Megelőződ korodat, igen alaposan: talán egy nagy angol drámaköltő fog heveny identitás-zavarán így sopánkodni, ahogy te, úgy uszkve száz év múlva. Janus-arcod van: mert miközben a jövőbe látsz, beszélt nyelveden érzem az ősi magyar ízeket.

FARKAS Tán sunyin bekapcsoltad *az* NeKüd? Mert miként jöhetne *az* szánkra ily nemes eszméssel alapozott patinás beszéd, ha meg nem *nyomád* volt, akár csak véletlenül is, mindenható Nemzeti Kütyünk indítógombját?

SZENTGYÖRGYI Nem olyan könnyű megnyomni azt. Mert jóllehet az igazi Kütyü nálam lapul, de az indítókódot te cipeled a szütyődben, hű fegyverhordozóm.

FARKAS Hát akkor..?

SZENTGYÖRGYI Hát akkor unalmunkban, feltett szándékunk ellenére kulturálódunk.

FARKAS Ez rettenetes!

SZENTGYÖRGYI Ingerszegény környezetben élünk, bambán rójuk évek óta ugyanazokat a köröket, nővel Noé előtt voltunk utoljára, mi maradhat számunkra más, mint a tradicionális kultúránk feltámasztása.

FARKAS Igaz is. Rémesen unom már a körhintát.

SZENTGYÖRGYI Mondtam: menjünk át a nemzeti szellemvasútra.

FARKAS Nem vagyok gyáva gyerek, de rettegek felülni rá.

SZENTGYÖRGYI Én magam a felültetést már megszoktam, annyian próbálkoznak furtonfurt vele. Az utazástól viszont fosok, de rettenetesen.

FARKAS Akkor maradjunk itt, a jól bevált körhintán.

SZENTGYÖRGYI El fogunk hülyülni teljesen...

FARKAS Akkor viszont menjünk! Ha intellektuális kalandra vágyunk: irány a vasút!

SZENTGYÖRGYI Igazad van! Öklelő csatákban dúltunk, nem lehet tán bátrabb nálunk egy szentesi váltókezelő?

15. jelenet

Badacsonyi kis falusi házban

SZOLGA Talán kifűjt benne az elem?

MÁSODIK SZOLGA Ez akkumulátoros, te hülye!

SZOLGA Akkor meg lemerült.

MÁSODIK SZOLGA Jól néznénk ki... Ha most kéne bekapcsolnunk a Nemzeti Áramfejlesztőt, rögtön felébredne az összes részeg disznó.

SZOLGA Hát, annak van hangja, az biztos.

MÁSODIK SZOLGA Az a baj, hogy csak hangja van! Láttál-e valaha is olyat, hogy a nagy kerepelés nyomában bárhol is fény gyúlt volna?

SZOLGA Ha te kerepelsz, attól biztosan besötétedik.

MÁSODIK SZOLGA Szerintem csak zárlatos az indítógomb.

SZOLGA Ez most a kis úrnőé, vagy a Varjasé?

MÁSODIK SZOLGA Asszem, a Varjasé, ha nem kevertük máris össze.

Ránézésre megszólalásig hasonlítanak egymáshoz.

SZOLGA Nem lehet az úrnőé! Az igazinak hogy lenne zárlatos az indítógombja?

MÁSODIK SZOLGA Mit tudom én. Biztosan lefröcskölték idegenszívű rohadékok.

SZOLGA Minden baj akkor kezdődött, amikor szóba álltunk a kazárokkal. Mert a sumérok, pártusok, besenyők, törökök mind-mind becsületes testvérnépek...

MÁSODIK SZOLGA A törökök? Hisz most is itt vannak a nyakunkon, dúlják a falvainkat, lopják a marháinkat, a janicsárok megerőszakolják az asszonyainkat, és mindegyik sunyi képű, bülbülszavú, alattomos tahó!

SZOLGA Én a régi, autentikus törökökről beszélek, nem ezekről a maiakról.

MÁSODIK SZOLGA Az más.

SZOLGA, MÁSODIK SZOLGA (*együtt*) Régen minden szebb, jobb és egyenesebb volt. Csak azok a rohadt kazárok...

SZOLGA Pedig azok is szegről-végről törökök voltak...

MÁSODIK SZOLGA De csak szegről-végről! Egy a biztos: az egyenes, tiszta vérvonal. Büszke is vagyok a családfámra: mi német lovagoktól származunk.

SZOLGA Mi is a családneved?

MÁSODIK SZOLGA Grün. Eredetileg: Uri Grün. Tudod: a Grün Gyuri.

SZOLGA Hogyne, persze, persze...

MÁSODIK SZOLGA Te meg, ha jól emlékszem, Jelasics vagy, nem? Vagy Jelasitynak kell ejteni? Akárhogy is, de a nevednek magyar történelmi patinája van.

SZOLGA Figyelj! Mintha villant volna.

MÁSODIK SZOLGA Add már ide! Rossz nézni. Úgy áll a kezében, mint parasztéban az aranyhímzés.

SZOLGA Nehogy már te mondd meg nekem, nyomorult Második szolga, hogyan kell fogni a NeKüt! Mindjárt kiderül: az én kezembe tán nem is való...

MÁSODIK SZOLGA Hát, jobban illik bele a kocsikerék-csutakoló.

SZOLGA Nehogy egy Grün mondja meg már nekem, hogy mi áll jól a kezében?

MÁSODIK SZOLGA Mi bajod a Grünökkel?

SZOLGA Talán az, hogy úgy vagy te német lovag, mint én pártus királyfi.

MÁSODIK SZOLGA Hihetetlen! Itt van a kezekben a nagy lehetőség, te meg a származásommal foglalkozol.

SZOLGA Jól van, itt van, ni, kapcsold be te, ha olyan okos vagy.

MÁSODIK SZOLGA Na végre!

SZOLGA Mit csinálsz? Elment az eszed?

MÁSODIK SZOLGA Bízd csak rám! Az ilyeneket először jól földhöz kell vágni, hogy észhez térjenek...

SZOLGA Megörültél? Megrugdosod, sárba taposod nemzetünk reményét?

MÁSODIK SZOLGA Kontakthibás, nem?

SZOLGA Mióta vagy te ekkora finommechanikai műszerész?

MÁSODIK SZOLGA Hidd el, értek hozzá. Egyáltalán nem mindegy, hogy vágod földhöz, hol rúgsz belé.

SZOLGA De Rózsa is, Varjas is úgy óvták, dédelgették...

MÁSODIK SZOLGA Oszt' mire mentek vele? Szerinted ment-e az Nemzeti Kütyük által a világ elébb?

SZOLGA Nem, ha idegenszívűek bitorolják! A haza nevében felszólítalak: azonnal mondjál le róla!

MÁSODIK SZOLGA Zsidózol, hülye paraszt? Kéne a nyomógomb, mi? Azt hiszed, kinő tőle az eszed...

Varjas felébred

VARJAS Mi ez az ebéd utáni vircsaft?

SZOLGA (*Második szolgálóhoz*) Vigyázz, dugd el, a Varjas magához tért.

VARJAS Eszeteken vagytok? Alszik az úrnő, a háznép, ti meg ordítottok, piszkos szolgák? Takarodjatok kocsit mosni, büdös szolgák! Értitek?

Kurvaanyátokat, aztán nehogy megkarcoljátok, értitek? Dolgozzatok, állatok, eriggyetek robotolni, állatok...

ÚRNŐ Mi az, Varjas, indulni kell?

VARJAS Itt az ideje, Úrnő.

ÚRNŐ Nosza, akkor rázzon fel mindenkit...

VARJAS Mindenkit, Úrnő? Úgy érti, mindenkit magunkkal viszünk?

ÚRNŐ Nem hagyunk magára senkit. De lesznek olyanok, akiket út közben elvesztünk.

VARJAS Jól meggondolta?

ÚRNŐ Igen.

VARJAS Rózsa is velünk jön?

ÚRNŐ Eljött annak is az ideje.

VARJAS Hát, megnőtt a kisasszony, az biztos.

ÚRNŐ Varjas, maga mindig legyen mellette!

KÓRUS (*ébredve*) Hideg szél fúj észak felől, Repült a ló serénye;
De kedvezve világított A már kelő hold fénye.

VARJAS Tudhatja, Úrnőm, én a merdzsómmal mindenhol ott vagyok...

ÚRNŐ Kivéve, ha kiáll kereket cserélni.

RÓZSA (*ébredszik*) Hová megyünk?

ÚRNŐ Oda, ahol a mámor után nincs rosszízű ébredés.

RÓZSA Néha álmodom róla, hogy lesz egy szebb jövő, amikor nem lesz másnaposság, akármennyit eszem-iszom, karcsú lesz a testem és könnyű a léptem, Szentgyörgyi Laci mellettem lesz, és nem választ el egymástól minket többé sem idő, sem tér.

HOPPMESTER Gyulafy Rózsa úrhölgy köztes térben lebeg, a badacsonyi kiránduló főúri csapat többi tagja sincs tisztában vele, mikor és hol él, a merdzsók a távolban felbőgnek, erre a jelre lassan mindenki magához tér...

VARJAS Kicsi úrnő, amiről te beszélsz, jó, ha Krisztus után kétezer-tizennégyben valóra válik... Attól az évtől kezdve fog fellendülni az ország, akkortól lesz boldogság, gyarapodás, épülés-szépülés, felemelkedés.

HOPPMESTER Én inkább rögtön elfoglalom a helyemet idefent, mert ebben a pillanatban az egyik merdzsó sunyin, csendben kigurul a badacsonyi kis falusi ház udvaráról...

16. jelenet

Köztes térben

RÓZSA Kagylóülést a seggem, gázpedált a talpam alá! Jön a kanyar! Rózsa, kapaszkodj! Csak ne a kormányba, mert kirepülsz, mintha bent se lettél volna.

SZENTGYÖRGYI Megint úgy érzem: a fekete merdzsósok itt ólálkodnak a közelünkben...

FARKAS Ne mán! Régi szép idők, amikor még nyúl szaladt át az úton. De honnan veszed? Bármerre nézek, tiszta a pálya.

SZENTGYÖRGYI Érzem őket. Rózsám is a rabjuk. És egyszerre sejti lelkem, hogy a Sors, mely a csillagokban csüng még, ez éji órán kezdi meg komor, szörnyű futását, és unt életem, mit a mellemben zárok itt, gonosz csellel korahalálba kergeti.

FARKAS Apám, mi jött ki belőled!

RÓZSA Tövig taposom, mégis alig vánszorgok. Mi van ezzel a kocsival? Már a Mercedesben sem lehet bízni?

VARJAS Kegyelmes istenem! Hol vagyok? Áthatolhatatlan fehér köd lepi csodás fekete lóerőimet, üzöm, hajtom a szegény páriákat, mégis alig moccanok. Ellopták a könnyen áthatolható, barátságos közegünket?

ÚRNŐ Mi ez a dagadó fehér vatta? Ez a felfuvalkodott ellenállás? Mentül beljebb fúrom magam, antul inkább fulladozom benne.

HOPPMESTER Michaela, nyomában Szolgával és Második szolgával, élre tör, az undorító, fehér, nyálkás közegellenállásban mindhárman hiszik és vallják: haladásuk akkora, mint erő kifejtésük. Rózsába viszont befészkelte magát a

kétely rút szelleme, tudja, ha minden rendesen működne, már előrébb róná a köröket.

RÓZSA (*kiáltva*) Kétségbe fogok esni, mert állandóan kétségbe vonnak...

SZENTGYÖRGYI Farkas! Hallottad? Gyulafy Rózsa kiáltott...

HOPPMESTER És a bátor Szentgyörgyi László megsarkantyúzza a lovát, nem fél sem tűzokádó sárkánytól, sem a körülötte egyre nagyobb számban vágató irokéz indiánoktól.

FARKAS Ne menj a hang felé, Szentgyörgyi uram! Már én is érzem: erre köröznek a merdzsósok.

SZENTGYÖRGYI Meg kell találnom e híg latyakban a közös dimenziót. Át kell ugratnom egyszer a megáradt Csele patakot, hogy soha többé ne áradjanak keresztbe megáradt patakok.

HOPPMESTER És a megáradt Csele patak fehérbe vész a bátor királyunk szeme előtt, mert a fehér köd dimenziója elrejtí a megáradt fehér Csele patak dimenzióját. Úristen! Dimenziók a dimenzióban!

SZOLGA Nekem ebben a nagy fehérségben is jó. Nem kell látnom, éreznem semmit, elég, ha tudom: Michaelám előttem, elérhető közelségben dől a kanyarra.

MÁSODIK SZOLGA Nekem biz' a nem elég a jámbor lelki élet. Én érezni akarom a bőrömnön szerelmes Rózsám forró könnyét.

SZOLGA Mit ne már! Elveted a sulykot!

MÁSODIK SZOLGA Á, nem. Csak bírok merészet álmodni.

HOPPMESTER És a merészet álmodó Második szolga álmában gyönyörűséges fehér Rózsa forró fehér könnye csurog végig a Második szolga fehér mellén. Rózsának Második szolga álmában azért csurog forró fehér könnye, mert az idegen földről származó fehér társalkodónő, bizonyos Michaela a kanyarban fehér port szórt fehér Rózsa fehér szemébe.

RÓZSA Jaj, de kecsesen billegtetí ott elöl az alvázát a száját jól használó társalkodónőm...

HOPPMESTER – kiált fel Rózsa, a fiatal úrnő, miután szeméből kidörzsölte a port.

VARJAS Vigyázz, kicsi úrnő, nem látod be a kanyart!

HOPPMESTER És Rózsa erre bedől, előbb a kanyarba, majd a sima szájjal kecsegtető társalkodónő kacéran kihívó, kecsegtető billegetésének.

MÁSODIK SZOLGA Folyóparti csatatéren, vagy csendes folyók kanyarulatánál, a nyári napnak alkonyulatánál nem volt egy magyar sem elég bátor még, hogy előhúzza csodatévő szerszámát.

HOPPMESTER És a bátor Második szolga előhúzza csodatévő szerszámát, lelkesen meglengetí a szélben, valahol ott, ahol a kis Túr siet beléje.

SZENTGYÖRGYI Érzed, Farkas, hogy ebben a mindent elárasztó fehérségben milyen baljós *setétség*gel bólogat a fekete merdzsósok fekete fájának sötét eperfalombja?

FARKAS Egyszerre sejtí lelkem, hogy e radványi sötét erdőben melledbe zárt unt életedet gonosz csellel korahalálba fogják kergetni.

SZENTGYÖRGYI Azt érzed, hogy az enyémet? Hát, nem Bárczi Benőét?

HOPPMESTER És a bátor kútyühordozó nem válaszol, csak ura után sarkantyúzza lovát, hogy a fehér Csele-kanyarban nehogy eltűnjön szeme elől hű gazdájának fehérlovas-alakja.

KÓRUS És akkor Második szolga kört rajzol a levegőbe, égre nézve keresztet vet, majd kalapot húz a fejébe...

MÁSODIK SZOLGA Gyere hát, Rózsám, ebben a kanyarban ronts rám, hatolj belém, és gázolj át testemen. Nemzetünk is a Csele-kanyarban veszett el.

HOPPMESTER És Rózsa, a fiatal úrnő *meghallá* az égi szózatot, és *elüté* az út szélén integető Második szolgát.

SZENTGYÖRGYI Nekem meg egyszerre úgy sejtí lelkem, hogy a Sors, mely a csillagokban csüng még, ez éji órán elveszejt egy hitvány szolgát, ki aljas szándéka szerint Rózsámat meggyalázta *vón*, oly hévvel, mint Ottó az öntudatlan Melindát.

FARKAS Nagy ég! *Dejszen* nekem is éppily *flashem* volt az imént: elképzeltem, hogy az a hitvány Második szolga, tudod, az a ragyás képű, ebben a hideg, nyúlós, tejfehér gecí világban ráborítja Rózsádat a fekete Mercedes langyos motorháztetejére.

SZENTGYÖRGYI Azt a bajuszpörgetős betyár mindenit! Én meg a Varjas Andrásra féltékenykedem. És mondd csak, mennyit láttál a dologból?

HOPPMESTER És akkor a bátor Szentgyörgyi László végvári vitéz, a kenyérmezői csata hőse mélyen a csicskása szemébe nézett, miközben elképzelte: ő is kerülhet olyan helyzetbe, amikor lelkében – mint Bánkéban – együtt háborog a magánéleti sérelem a nemzeti érzéssel, és a szilaj férfilélek e rettenetes háborgása honfíelet kioltására motiválja harcedzett férfikarját.

Képzeltésének vice versája is rögtön megjelent logikus agymenetében: már csak a nemzeti indokát kell megtalálnia Varjas András leszúrásának, és amint megöli, legott történelmi hős lesz.

VARJAS Kiből lesz történelmi hős? Abból, akit megölnék, vagy abból, aki öl?

SZENTGYÖRGYI Amint megöli, történelmi hős lesz. Mi nem világos ebben?

VARJAS Az, amit kérdeztem: abból lesz történelmi hős, akit megölnék, vagy abból, aki öl?

SZENTGYÖRGYI Mit nem értesz ezen? Megöli, és történelmi hős lesz...

VARJAS De kicsoda?

SZENTGYÖRGYI Kicsoda öli meg?

VARJAS Nem! Kiből lesz nemzeti hős?

HOPPMESTER Az, kérem, koronként változik. Van, amikor abból, akit megöltek, és van, amikor abból, aki megölte? Aztán néhány évtized, és csere.

VARJAS Hogyan csere?

SZENTGYÖRGYI Hogyan hogyan csere? Hát, úgy hogy úgy hogy csere!

HOPPMESTER És a bátor Szentgyörgyi, bár nem volt kedvenc kenyere az ölés, már lesújtásra emelte karját, de elbizonytalanodott, mert össze volt zavarodva ő is. Sújtson, ne sújtson? Nemzeti hős lesz, vagy közönséges féltékenységi gyilkos? Vagy akár nemzetáruló gyilkos? Karja elernyed, de tartását megőrizve megsarkantyúzta szilaj paripáját, és szíve hölgyének, Rózsának hangja irányába elvágatott.

17. jelenet

Kanyarban

SZOLGA Pedig én lehúzódtam. Nem kellett volna a túloldali padkára rohannia. De hát a látási viszonyok...

MICHAELA Csak a tompa puffanást hallottam. Iszonyú volt.

VARJAS Mire odaértem, már le volt takarva. Kérdeztem Gyulafy Rózsát, tudja-e, ki az áldozat.

RÓZSA Fogalmam sincs. Szabályosan a kocsim elé vetette magát.

SZOLGA De a látási viszonyok...

VARJAS Magát nem kérdeztem. Akkor szóljon, ha kérdezik. Világos?

SZOLGA Igenis, kérem.

VARJAS (*Rózsának*) Hajlandó velem azonosítani az áldozatot?

RÓZSA Ha muszáj...

VARJAS Én felismertem: Szentgyörgyi László.

RÓZSA De hát...

MICHAELA Ahogy meghallottam a tompa puffanást, rögtön megfordultam.

Pedig már jóval a kanyaron túl jártam...

VARJAS Felismeri az áldozatot?

MICHAELA Igen. Szentgyörgyi László.

RÓZSA De hát...

ÚRNŐ Mi történt?

VARJAS Asszonyom, őrizze meg a nyugalma. Egy összeroncsolt holttestet találtunk az út szélén. Az sem kizárt, hogy bűncselekmény áldozata lett. Ismeri?

ÚRNŐ Ó, istenem. Akkor mégis igaz. Ez itt Szentgyörgyi László.

RÓZSA De hát...

VARJAS (*Szolgának*) Maga még nem...

SZOLGA (*ránéz a tetemre*) Szentgyörgyi László.

RÓZSA De hát...

HOPPMESTER Innen fentről határozottan úgy látom, hogy az áldozat Szentgyörgyi László.

RÓZSA De hát... De hát hova tűnt a Második szolga?

VARJAS A Második szolga? Erre járt ő is?

RÓZSA Igen.

VARJAS Ki látta a Második szolgát?
MINDENKI Második szolga! Második szolga!
VARJAS Hallják, nem felel. Kisasszony, lehet, nem is volt sohasem Második szolga.
MINDENKI Nem is volt sohasem Második szolga, nem is volt sohasem Második szolga...
SZOLGA De volt!
VARJAS Micsoda?
SZOLGA Volt. Csak elszökött.
ÚRNŐ Elszökött?
SZOLGA Igen. Mert ellopta Rózsa úrhölgy és Varjas úr ékszereit és mindkettőjük NeKüjét.
VARJAS Micsoda?
RÓZSA Úristen! Hol a NeKüm?
VARJAS Hát az én NeKüm?

18. jelenet

Köztes térben

RÓZSA Mi lesz velem NeKü nélkül? Szerelmem, Laci, hogyan találsz így rám?
SZENTGYÖRGYI Itt vagyok, Rózsám, még ebben a csúszós, nyákos, ronda világban is meghallom a hangodat...
RÓZSA Hát nem halltál meg?
SZENTGYÖRGYI Á, dehogy. Csak halálhíremet keltették. De meglakol mindegyik...
VARJAS Maga kicsoda?
SZENTGYÖRGYI Szentgyörgyi László.
VARJAS Az nem lehet. Szentgyörgyi meghalt. Itt fekszik letakarva. Maga egy ál Szentgyörgyi.
MINDENKI Úgy van! Ál Szentgyörgyi!
VARJAS Ezennel a törvény nevében megöljük. Szálljon le a magas lóról, és adja meg magát!
RÓZSA De hát...

19. jelenet

Nemzeti szellemvasúton

FARKAS Na, ez lenne az első váltó, az ott pedig a Magyar Állami Szellemvasutak váltókezelője.

SZENTGYÖRGYI Nem fogunk kisiklani? RéGINEK, elavultnak tetszik a szerkezet.

FARKAS Lejárt váltó. De arra alkalmas még, hogy eldöntsük vele, merre tartsunk.

SZENTGYÖRGYI Az ember azt gondolná, éppen ahhoz kell korszerű műszer.

FARKAS Ugyan már! A török szultán is kávézaccból olvassa ki, hol vállalja el az ütközetet.

SZENTGYÖRGYI Kenyérmezőn be is jött neki... Lekaszaboltuk őket, pedig vagy háromszor annyian voltak.

FARKAS Csak ne féltsd a törököt! Mohácsnál majd javítanak...

SZENTGYÖRGYI Az igaz... Hogy a rontás jönne rájuk!

FARKAS Figyelj! Az EU-ban meg csak kullogni fognak utánunk...

SZENTGYÖRGYI Ha egyáltalán...

FARKAS Ha egyáltalán.

SZENTGYÖRGYI Az a váltókezelő fura egy alak. Ránk se hederít, és árad belőle a bizalmatlanság, de közben az az érzésem, elvárná, hogy hozzászóljak.

FARKAS Nincs könnyű élete egyik ilyennek sem. Kezdetben rengeteg barátjuk van, aztán lassan elvesztik a népszerűségüket, közutálat tárgyává válnak. Van, amelyiket börtönbe is veti az utódja.

SZENTGYÖRGYI Ki az a marha, aki erre a pályára jön?

FARKAS Hogy ki? Tömegével özönlenek, és szenvedélyes mindegyik.

Megátalkodottan hiszik: valóban ők választják ki a megfelelő utat, ők állítanak pályára minket.

SZENTGYÖRGYI És nem így van?

FARKAS Ezek már lejárt váltók. Mindenki lejárt váltókat örököl.

SZENTGYÖRGYI Mért érzem úgy, hogy amihez közel jutok, az rögtön szét is foszlik.

FARKAS Mert így van.

SZENTGYÖRGYI Ki az a koronás fő, aki egy ifjat egzecíroztat éppen?

FARKAS Szent István intelmeket intéz Imre herceghez.

SZENTGYÖRGYI Hát az a gyulladt szemű alak, aki gyertya mellett papír fölé hajol?

FARKAS Kisfaludy Sándor éppen a Csobáncot írja.

SZENTGYÖRGYI Nem a Csorbáncot?

FARKAS Nem. A Csobáncot.

SZENTGYÖRGYI Ahogy kimondtad, már el is tűnt.

FARKAS Persze. Csak akkor maradhat maga, ha nem háborgatja emlékezés.

Amint felötlik valakiben az alakja, máris hamis kép alakul ki róla. Mindenkire csak rákennek a századok...

SZENTGYÖRGYI Hallgasd csak! Hallom e szózatot: „Minden erény önáldozattal jár, feláldozásával pillanatnyi kényünknek, megtagadásával önhasznunknak, s nem ritkán hajlandóságunk vagy gyűlölségünk elnémításával: azonban minden áldozat kicsiny azokhoz képest, miket a hazának kívánni joga

van. Mindent, amit élted folyta alatt arcod izzadásában gyűjtöttél; mindent, amit lángoló szerelemmel fűztél magadhoz, javaidat, kincseidet, házad népét és saját éltedet naponként és pillanatonként érette fel kell szentelned. A hazáért...”

FARKAS Ott, az a félvak öregember suttogja unokaöccse fülébe. Hajdan sokaknak volt beesése, hogy az ifjakat jóra kell nevelni.

SZENTGYÖRGYI Ó, már el is tűnt.

FARKAS Szerintem örökre.

SZENTGYÖRGYI Ki volt az?

FARKAS Kölcsey Ferenc olvasta Kálmánkának Parainesisét.

SZENTGYÖRGYI És ki az a fürge, szakállas ember?

FARKAS Kossuth Lajos húzza a csikot Aradról, miután teljhatalommal ruházta fel Görgeit.

SZENTGYÖRGYI Mért olyan sürgős neki?

FARKAS Hogy legyen ideje megfogalmazni a vidini levelet, amelyben árulónak nevezi a hadvezért.

SZENTGYÖRGYI De mért tett ilyet?

FARKAS Hogy azt a látszatot keltse: nem a gyengeségünk, hanem árulás miatt bukott el a szabadságharc. Tudod: Mohács Szapolyai, Buda Fráter György miatt veszett el. A magyar nép nem tehet semmiről. Mindig rohadt pipogya, korrupt gazemberek miatt csonkítják meg és minősítik le hazánkat.

SZENTGYÖRGYI Úristen! Az ott valami iszonyatos természeti katasztrófa lehet: vörös áradat tör elő, és önt el mindent.

FARKAS Á, csak Károlyi átadja az országot Kun Bélának. Nem tart sokáig: 133 nap múlva megbuknak.

SZENTGYÖRGYI De ott messzebb, később is látok szörnyű sok vöröset...

FARKAS Mert rosszul tárolták az anyagot, és újra előtört.

SZENTGYÖRGYI Nem lesz ennek sohasem vége?

FARKAS Dehogynem. Majd jön egy bátor, nagy vezér, aki összefogja a nemzetet, és mindenkit egyenként, diadalmasan papírfülkébe vezet.

SZENTGYÖRGYI Ja, persze! Róla már gyerekkoromban a végvárokon is regéltek. Csabának hívják, lovának patanyomai láthatók az égen, ő a magyarok reménysége. De mi a fasz az a papírfülke?

FARKAS Huszadik századi felszentelt oltár: szavazóhelyiség. Egyébként minden stimmel, amit mondtál, csak a név nem. Azon még vitatkoznak a történészek...

SZENTGYÖRGYI Gondolom, a legközelebbi váltókezelő hivatalba lépésére meg fog születni a konszenzusos terminus technikus.

FARKAS Vágod már a témát, Szentgyörgyi uram.

SZENTGYÖRGYI Vágom, de annyira, hogy el is vágom. Vegyük elő a NeKüt, és vessünk véget e kutyakomédiának

Szentgyörgyi kört rajzol a levegőbe, égre nézve keresztet vet, majd kalapot húz a fejébe

FARKAS Hagyd el, jó uram. Úgysem fog sikerülni.

SZENTGYÖRGYI Miért nem?

FARKAS Mert szellemvasúton nem működik.

SZENTGYÖRGYI Akkor, majd ha kiérünk e kísértetek járta pocsék helyről...

FARKAS Majd ha kiértünk...

SZENTGYÖRGYI Hangod nem jó véget sejtet.

FARKAS Ne is törődj vele! A lényeg, hogy higgyél a szép jövőben. Semmink nem marad, ha a hitünk is elvész. Ez olyan magasztos... Nem? Gondolj bele: elbukunk, de a hitünket megtartjuk, és utána jön a dicső, nagy temetés, mely fölött egy nemzet vérben áll... Kurvára nem magyar, aki ezen nem izgul fel.

20. jelenet

Kettészakadt térben.

Szolga és Második szolga egyszerre kört rajzol a levegőbe, égre nézve keresztet vet, majd kalapot húz a fejébe

MÁSODIK SZOLGA Igazságosan megszerzett Nemzeti Kütyűnket ezennel Nemzetrontó Kütyüvé változtatjuk át.

SZOLGA Tündöklő nyarunkat, Csorbánc napsütését ezúttal rosszkedvünk telévé írjuk át.

MÁSODIK SZOLGA Kiárusítjuk hazánkat idegen hatalmaknak.

SZOLGA Behívjuk a hordákat.

MÁSODIK SZOLGA Magunkra szabadítjuk a szívtelen janicsárokat.

SZOLGA Részeg labancokkal itatjuk fel legjobb borainkat.

MÁSODIK SZOLGA Orosz dzsidásokkal öletjük meg nemzeti költőinket.

SZOLGA A második front maffiózóival megerőszakoltatjuk asszonyainkat...

21. jelenet

Nemzeti szellemvasúton

SZENTGYÖRGYI Te, Farkas! Én egyre jobban félek! Farkas, hol vagy? Mért hagytál el engem? Mért hagytál itt ebben a kísértetektől hemzsegő, kegyetlen világban? Magamra maradtam. Ennyi volt az egész? Hisz még alig térültem-fordultam, a kurta fény máris elvész a szememből? Voltam hadon, ültem diadalt, szerettem Rózsámat – ennyi volt az egész? Egy nap élet? Mért mondjam ennél pontosabban, hogy nemsokára meghalok... Ha már így van, legalább a végén teremtsék valami nagyot. Tűzre vetem a titkomat, hadd haljak vele én is, a

csodatévő szerkentyű már úgyis használhatatlan. Farkas, Farkas, jó NeKü-hordozóm, mért tűntél el? Mi lesz nemzetünkkel, ha nem tudom méltó kézbe továbbadni sikereink ősi titkát, mely különbbé tesz minket a földgolyó összes népinél?

22. jelenet

Csorbánc váránál

MICHAELA Hova tűnt Farkas?

VARJAS Farkas, bújj elő!

RÓZSA Hol a Farkas, Farkas?

MICHAELA (*Rózsának*) Az összes tököm tele van vele, hogy mindig a kis Farkasra kell várni...

HOPPMESTER A Szolgáék sincsenek még itt...

GALEOTTO De hol a Farkas?

ÚRNŐ Mindjárt jön. A körhintánál elvesztette az okostelefonját. Megkérdezi, hátha leadták.

GALEOTTO Persze, erről vagytok ti híresek, magyarok.

RÓZSA Ha ennyire nem tetszik itt, mért nem mentek haza, rohadt külföldiek?

GALEOTTO Ne félj, egy percig sem maradunk, ha apámnak lejár a megbízatása.

ÚRNŐ Hagyjátok abba a veszekedést! Rózsa, hogy beszélhetsz így?

RÓZSA Rohadt külföldi, takarodjon haza!

MICHAELA Mért bántod a...

RÓZSA A helyedben a te neveddel nem szólalnék meg, Michaela, drágám.

HOPPMESTER De tényleg: hol vannak a Szolgáék?

ÚRNŐ Sorban állnak pomposért.

VARJAS A Szolga Gábor meg az öccse? Pomposért? Megint botrány lesz: ezek felgyújtják a kemencét...

ÚRNŐ Utánuk küldtem a Szentgyörgyit.

VARJAS Persze, mindig a Szentgyörgyit. Mert ő a megtestesült jóság és megbízhatóság.

ÚRNŐ Ha mindenki itt lesz, elfogyasztjuk a hagymás-szalonnás kemencéslángost – ami ugye, tudjátok: ősi magyar étel – és aztán elviszlek benneteket a Nagy Farkas Emlékművéhez...

VARJAS Jaj, ne...

RÓZSA De hát most voltunk ott!

ÚRNŐ Az éppen egy éve volt. Megmondtam: évente egyszer minden rendes ember elmegy az emlékműhez. És a csorbánci kirándulásnál nincs jobb alkalom rá.

RÓZSA Csak egyszer az életben úszhatnám meg Csorbáncot kötelező emlékműzés nélkül!

ÚRNŐ Csorbánc vára, meg a kis vidám park az tetszett, mi?

RÓZSA Az igen.

GALEOTTO Meg a kemencés pizza is finom.

ÚRNŐ Ha megettük, merítünk tiszta forrásból, és iszunk rá friss vizet.

MICHAELA Addig tessék mesélni a Nagy Farkasról!

RÓZSA (*magában*) Ekkora stréber!

SZOLGA (*futva érkezik*) Engem is érdekel!

ÚRNŐ Na, előkerültél?

VARJAS És hol a pompos?

SZOLGA Mindjárt hozza az öcsém... (*Úrnőnek*) Meg a visszajárót is.

MICHAELA Na, őt se látjuk többé, mint a kis Farkast.

VARJAS (*Rózsának*) Leléphetnék még az emlékpark szélén...

RÓZSA Ha lelépnék, már inkább a Szentgyörgyivel, mint veled.

VARJAS Ahhoz elő kéne kerülnie...

RÓZSA Hú! Ha már ő is lelép...

ÚRNŐ Nagy Farkas a magyarok reménysége. A tizenötödik század végén, a Kenyérmezei csata után tűnt el, valahol itt, Csorbánc környékén, máig tisztázatlan körülmények között, egy helyi feudális anarchiában. Azt tartják, ő őrizte a magyarok ősi titkát, a siker és dicsőség receptjét. Ezért sokan még ma is hiszik, hogy nem halt meg, sőt egyszer visszajön, és akkor egy csapásra vége szakad a magyarok balszerencséjének.

RÓZSA (*Varjasnak*) Nézd a Michaelát! Tátott szájjal hallgatja, mintha most hallaná először.

VARJAS Nyughass már! Játssz el te is, hogy hiszel benne, akkor jobban jársz.

ÚRNŐ Gyerekek! Ha jók lesztek, a kirándulás végén kaptok ajándékot is.

VARJAS Úristen! Fogadjunk, megint Csorbáncot kapunk!

ÚRNŐ Igen, mindenki kap egy kicsike csorbánci várat, rá van írva: Emlék Csorbáncról. Látjátok? Csuda szép! Kicsiny színes félgömbben a színes víz ellepi, és ha megrázzátok, hull benne a pelyhes fehér hó. Nincs is szebb annál, mint amikor a kék ég alatt mindent csöndben belep a süket, fehér hó. És amikor beteltél a sok gyönyörűséggel, csak fogod magad, és felrázod a világot... És legott és züm-züm, repkedni kezdenek a tréfás hó levelek.

Vége